

Skradte si čekání na další díl podkástu na našem webu vdvojtvfst.cz a najděte si tam to nejvíhodnější financování vašeho vysněného vozu.

Volkswagen Financial Services

Izraelští vojáci pokračují několikátý týden v pozemní operaci v pásmu gazy. Ta začala o víkendu jako reakce na teroristické útoky, které bojovníci Hamásu podnikli sedmého října v Izraelském pohraničí. Přibývají v gaze umírají i civilisté. Před zhoršující se situací v oblasti nově varovala i světová zdravotnická organizace podle které je Gaza na pokraji zdravotnické katastrofy.

Už dříve vyjádřil z nepokojení nad vývojem situace v pásmu gazy i generální tajemník OSN Antonio Guterres.

Je miloto, že místo naléhavé potřebné humanitární přestávky podporované mezinárodním společenstvím Izrael intenzivně své vojenské operace. Počet z civilistů, kteří zemřeli nebo utrpěli zranění je nepřijatelný. Všechny strany musí respektovat své závazky v rámci mezinárodního humanitárního práva.

Izraelský premiér Benjamin Netanyahu odmítl, že by z důvodu poskytnutí humanitární pomoci Izrael přerušil vojenské operace. Byla by to podle něj pro Izrael kapitulace před terorizmem a barbarským. Netanyahu také prohlásil, že i přes probíhající pozemní operace pokračuje snaha o záchranu několika stove rukojmí, které Hamás zadržuje. Jak je ich přítomnost v gase ovlivňuje přístup Izraele k válce? Jaký je pohled rodin zatřžovaných rukojmí? A dá se očekávat, ale spouh krátké příměří, které zajistí dodávky humanitární pomoci?

Je středa prvního listopadu. Tady je Barbara Sochorová a 5,59. Spravodajský podkás ceznam Sprav. David Borek, Spravoda i české televize v Izraeli. Dobrý den.

Dobrý den. David, vy se nacházíte v Tel Avivu. Jaká je teď ve městě a obecně v Izraeli nálada? Co sledujete kolem sebe, když jste v ulicích?

Ta atmosféra bude, pokud byste většeli do Izraele a oni je pořád letají arolinky, tak bude dramaticky pozitivnější, než byste si mohli myslet, pokud budete sledovat média.

Média zlovyky věci poklívají ty body konfektu, nepoklívají každodennost, nepoklívají civilnost běžní život, ale pozor narozdíl od toho prvního dojmu po vystoupení na leti Štiben-Gurioná v Tel Avivu, tak když se pořádně zaposlucháte do řeči Izraelců,

když pořádně se rozhlednete na řečtela, na mimiku, kterou uvidíte od Izraelců a od zvláště, pokud se se mi jezdili třeba minulých letech, tak vám dojde, že zastaková civilnost a každodennost to není.

A má to mnoho příkladů. Já vám řeknu, jeden mikro přijde před Šabaten, někdy konce minuleho týdne tracovního, tak mi napadlo, že bych podlouhé době se mohlo skočit do své obdůbené libejské restaurace,

což je restaurace, kterou provozuje paní, která mě židovka půbunem z liby a kde tak dobře važí.

Když jsem tam přišel, tak jsem zjistil, že restaurace si se funguje, ale nemá talíže, nemá příbory, nemá stolky, funguje vlastně v covidovém režimu, a je to proto, že část personálu je na frontě.

Tohle je ten druhý pohled, který už tak laskavý nebude. Říkám, na poprvé, když vystoupíte na leti, ještě tak vlastně si řeknete, no jo, tady je normální život.

Tady je zvý taksíky, tady se hádají pasaží z taksíkáře má, ale ten druhý pohled, tohle, že 3,5% obyvatel je někde v armádě a s brych 95% obyvatel řeší, že mají někoho v armádě,

po případě, že mají někoho, kdo je byl povrdben před několika dny. Tohle je ten druhý pohled, který zdalekaný tak cidelí.

Vy jste na začátku mluvil o medích o tom, co ukazují. Když se podíváme, co vlastně prosakuje těmi medii do Čech,

tak z toho vychází, že velkým tématem jsou v Izraeli stále rukojmí, které Hamas odvedl v sobotu sedmého října do pásma Gazy.

Někdo byl propuštěn, jedna rukojmí měla být osvobozena. V Gaze bych ale stále mělo být něco přes 200.

Ví se něco o tom jejich osudu? Zda jsou naživu? Máme o nich nějaké informace?

V tom smyslu, že bychom věděli, se znám menší a že všichni jsou naživu, tak to nemáme.

Ostatný, ono to dává smysl, tohle byznaj optikou islamistů, oni i toto používají jako součást boje.

Ta operace ze sedmého října logicky měla za jeden cíl vzít rukojmí,

kteří jednak souží jako velká pojistka štěstí pro Hamas, protože okud rukojmí jsou někde v Gaze, tak Izrael přece jen musí jít kalkulovat svojí vojenskou akci a zároveň jsou říjí jako permanentní nás,

do jiná rozdrívání, nervů, izraelců, jako takový.

Takže Hamas samozřejmě nezveřejňuje, kdo všechno je zadržován na to,

že aby zveřejňoval kde takovým, že jsou zveřejňování.

A je to tragické, prostě vidíme lidi, kterým zmizely rodiny,

vidíme lidi, kteří neví, kde jsou jejich blízcí a u některých z nich je to možná ještě horší,

než kde jich blízcí už měli se v pohled, protože jejich blízcí oni vědí,

mimo tuší, že jejich blízcí jsou vlastně deset kilometrů od nich,

ale oni ví, že těch deset kilometrů ve skutečnosti věří nekonečně.

Izraelský premiér Benjamin Netanyahu prohlásil, že Armada pokračuje ve snaze o svobodit rukojmí a to i během té probíhající vojenské operace, při které Izraelští vojáci postupují severní část pásma Gazy.

Jak se na to dívají rodiny zajatých Izraelců, o kterých jsme ostatně teď mluvili,

tlačí třeba nějak na vládu, jsou třeba v médiích, slyšet jejich hlasy v tom smyslu,

a počem případně volají?

To je strašně těžká věc a dokonce je to těžká věc i zvedická novinářského,

protože sebe empakčtější novinář a já podutíkám, že nejsem založením zastak empakický člověk, tak se nemůže nikdy úplně vcítit do pocitu těch lidí.

A zároveň ale platí, že i sebe empakčtější politik a nebo general Izraelský,

tuto chvíli nemůže sčeva plout jenom na vlně v soucitu a empatyje s těmi lidmi,

protože zvuky ke věci oni samozřejmě tuto chvíli všechno udělají,

a je to naprostologické proto, aby se jejich výstí vrátili.

A proto od rodin rukojmí slyšíme slova o preferenci, varianti,

která se nazývá všichni za všechny.

Ta varianta spočívá v tom, že by Hamas propustil všechny rukojmí,

a že by Izraela propustil všechny palestinské vězně,

bojíme se o několika tisíce v patrně věznu,

četně členů Hamasu, četně členů palestinských militantů vzpupin,

četně lidí, kteří mají krev na ruce.

Je to obrovské, to je Izrael dilema.

Do jaké míry empatizovat s těmi naprosto pochopitelnými emocemi,

a do jaké míry volit spíše chladnější přístup k tomu,

že rukojmí a jejich osoboziní respektive do jednání níměny

nemůže být odřízená celá činnost Izraelské vlády a Izraelské armády.

Je to přesně to, co Hamás chtěl.
Jak jsem říkal, kam je to, že si pořídil pojíšťovnu,
tak si pořídil ještě geniálního optikou stroj na rozdílání Izrahovců.
Ale nejde jenom o emoce, samozřejmě,
tato dilemata chtěne chtě se brou překlápět
i do fungování Izraelského generálního štábu
válečného kabinetu a podobně.
To je věc, kterou Izral nemůže vyvňodovat.
Samozřejmě, Izral není v pozici nějakého chladného autokratického vlávce,
který řekne do brá, skoušely se mě vidírat.
Já hodím rukojní přespálivu a zničím vás.
Izralci by to možná chtěli zničit Hamás,
ale i tě nejde strávější zni.
Budou muset brát ogled na to, že, jak říkám,
10 km od Hradnic Izraele někde bez sklepení
nebo jde v tunelu.
To jsou jak býst.
Aktuálním tématem,
kromě rukojních je samozřejmě i humanitární situace v samotné gaze.
Co my víme v tuto chvíli o tom, jak to tam vypadá,
připomenu, že se spolu bavíme u terí v podvečer.
Jaké ty informace máme?
Je třeba vůbec možné se s lidmi v gaze nějak spojit,
získat nějaké aktuální informace
z řekněme důvěrhodných zdrojů?
Já bych vzemlacení v tomto ohedu řekli,
že myslím, dobrovolně budu limitovat
schopnost svým povědům v tomto ohedu,
protože prostě v gaze nejsem.
Uvideme si zásadní rozdíl.
V Izraeli těžsk tonguje v podmínkách
soborného právního státu.
Pozor, je v Izraeli jsou případy
v posledních týdnech,
kdy činnost novinářů je nějak omezované.
Nejenom kvůli tomu, že se nemůžete,
já nevím, na bojenckých základnách,
bez nějaké autorizace, ale kvůli tomu,
že občas prostě izraudské
urzady reagují po drážděně,
když to řeknu ve velkých uozovkách,
prostě občas brůze druhých novináře.
To je vydenití.
Na druhou stranu, v gaze,

by to prostřední úplně, tam se bavíme
o prostřední společnosti, která 15 let
žije pod autoritářskou vládou Hamásu,
bez společnosti, ve které není umožněná,
nikdy nebyla umožněná sobodná debata,
a jedina je téma, které jako by
v palestinské společnosti má
povolání ke sobodné debatě,
tak je nemilostředná kritika Izraele.
A já sam se říkám, jako novinář,
kdybych kúso byl v pásnu gazy,
tak nehleděná pocit o hrožení,
který samozřejmě musí novináře tam cítí,
a samozřejmě potaž mohl cítí,
kdokoliv v gaze, kdo slyší
Izraelská letadla, po případě rakety Hamásu,
kterému letají nad hlavou,
a které jsou odpalovány s vedlejší odvorku.
Takže sám bych vlastně nebyl zpopen,
fungovat zdalekat tak, jako fungují tady.
Čili já nejsem zpopen,
nebo netroufám si to hodnoti,
ale pokud mám něco k tomu říct,
tak bych řekl, že humanitární problém
v pásnu gazy je evidentní,
to pásnu gazy je husně zalidná oblast,
která nefungovala ani před válkou,
jako úplná zdrojnice prosperity,
je to teď evidentně velice pěská situace,
vždycky nutné vědět kontext.
A pro Izraelce je v tuto chvíli nemýstné,
že jako by jehem třídnů,
kdy svět truchlil,
kdy z arabského světa nezaznila
sporo žární slova,
jsou strasti a empathy vyuči Izraelcům,
tak v posledních dhoutí dne,
jako by hlavní tématen,
světelného společenství je,
jaký je osud o vyvatel gazy.
A pro Izraeli to nemýstné,
protože Izrael vlastně v tuto chvíli
vsoben tymi masakry sedmého říná,
a v tom to rychidném módu pozor,

nemyslím jenom vládu,
myslím Izraelce jako takové.
Neříkám, že by prahli po krvi palestimických dětí,
že by chtěli opravdu vendetu,
naopak od mnoha lidí,
kteří mají zabité,
nebo unesené s těch klíčů,
tak slyším pořád slova empaty,
nebo naděje,
že i mezi palestimici jsou slušní lidé.
Ale Izraelci jako celek tuto chvíli,
považují zánamysné,
když jistli v pásu gazy,
jsou potraviny aléky,
když ještě teď se snívá krev
schodníků v Izraelských klíčech.
Tohle je samozřejmě už jiná věc,
já nejsem určí Izraelské vlády,
ale jenom je to zajímavá věc,
kteřá v tuto chvíli vlastit Izraeli
vnímá na úplně jiná,
než je vnímá na přeba nevím,
v západní Evropě na poš,
v arabství zemí.
Chápu, ale faktem je,
že Izrael stopla dodávky vody elektriny
v hožnosti moderní techniky tam
v tuto chvíli nejsou.
No, je to tak, že Izrael a gaza,
to byl spor, je to stále spor,
velice hožtý a po sedmém říknu
naprosto tragický,
kteřý ale se odehrává na těterní
geografické prozriere,
a na víc ve zvláštní situaci,
kdy byhem 15 let vlády Hamásu
bylo možné
s trochou štěstí spára razítky
doject na hraníčný přehod RS,
oblíž a škilonu,
tam si odbavit pasovou kontrolu
na Izraelské straně
a vystoupit v gaze
a jít na pasovou kontrolu palestinskou

po případě Hamásovskou
a projít na dohou stranu.
S tím jsou vysíjí takéto,
že v posledních letech Izrael dodával
elektrinu do Pásmagazy, dodával tam vodu,
je zbytek tam kamiony
přes Izraelského území.
A samozřejmě, že už tehdy,
očí mnoha Izrahoců,
to bylo bizarní,
a pozor podstatná část tam jí obyvatelstva
zníli maximalistické palestinské představy,
podle kterých problémem
nejsou osady na západním řehu,
ale podle kterých je problémem
samotná existence jakého
polyvžedostného státu.
Takže by taková to entita
měla dostávat u Izraela elektrinu,
vodu a kamiony se zvoží mě přesvé území.
Pozor, ta voda byla obnovena
ze třím vodovodů,
už dva jsou v provozu,
zrovna útě vody to není tak,
že by izraelské dodávky vody
z největší části zásbovali gazu.
Něco jiného je to,
v případě elektriny,
a ještě více je to znát
v případě něk kamionu,
protože prostě hraničný přechod
kerem šalom byl zabřen
a Izrael dává najvož jeho patrně
na dlou, na dohlednou dobu
už neopevře, protože jak říkám
po 7. řínu Izraeli a Rigidní
je rozbořavělý a považuje
i jezdili kamiony,
které vynížili do pás na dobu.
U toho tématu ještě chvíli zůstanu.
Ostatně Izrael vezval civilní obyvatelstvo gazy,
aby se přesunulo na jich.
Ani tam, ale ta situace není snadná,
tak jak už jsme o tom mluvili,

i tam chybí jídlo, léky
a jsou tady kamiony z humanitární pomoci,
které příždějí z Egypta
podle humanitárních organizací
ve velmi malých počtech,
z daleka to nepokrývá ty potřeby
gazánců, kteří se na jich přesunuli.
Kamiony navíc dál čekají na přechodů rafách
na bezpečnostní kontrolu.
To je přechod mezi Egyptem a pásmem gazy.
Mohlo by se tohle v nejbližších dnech
změnit jedná se třeba o přerušování těch bojů,
aby se k civilistům
ta humanitární pomoc mohla dostat.
Máme třeba nějaké informace o tom,
že by se v nějakých patrech politiky
tohle to vyjednávalo, a že by k tomu mohlo dojít?
Už to, co si nějete,
to znamená kamiony, které byť
v malém množství míří do gazy,
je výsledkem dohody mezi zejména
spojnými státy, Izraelem a Egyptem.
A ta dohoda má podstatný rozměr pro Izrael,
že kamiony všechny podléhají inspekci.
Kdy kamiony jsou kontrolovány,
respektive jsou nahrazovány.
Ta cesta je zhruba 100 km.
Je to s Egypta do Negevské pouště Izraele,
kde u hranic je egypsko-izraelský přechod,
tam se to zboží s kontroluje,
vylouží se s těch kamionů,
naloží se na jiné kamiony, které jsou skontrolované,
pak to jede dalších 50 km. spálky ke gazy
a pak to zajišťuje do gazy.
Tehle model dává Izraeli nějakou jistotu,
že do gazy se nedostane nic dalšího,
že prostě pod vozem toho kamionu,
po případě pod těmi hromadami léků,
ampulek, sléky a s potravinami dení potřeby,
tak nebudou zkontrolovány zbraně,
nebudou tam náboje, nebudou tam další věci,
které hamás by mohlo vojensky důžit.
Tohle je úzké hrdlo, ale je evidentní,
že ten tlak roste v poslední dny

a možná roste i jistá hluboká hruty
na právě tohoto hraničního modelu,
ve které západ tlačí na Izrael
a Izrael se snaží,
ale spolně v tomto západu vyhovět.
Takže představa, že tě kamion bude přijívat je realistická,
ale samozřejmě mětí model kontroly,
tak aby Izrael viděl, co do gazy výždí,
bude zachován na trvalo.
Co zniče příměří, to je úplně na otázka,
a ve které je Izrael zachvrdzelý,
a ve které Izrael říká,
že po to chvíli není možné poskytovat vládcům gazy
příměří, které by oni využili.
Hamás je v depensivě,
hamás není už tři tývný čelí,
v izraelské ofensivě a v posledních několika dnech čelí
izraelským pozimní jednotkám.
Jakakoliv pauza bojí,
myslím plošná pauza tedy příměří,
tak optikou Izraele by znamenalo,
že Hamás se může reorganizovat,
že si může opravit své pobožené tunely,
že si může vyhlédnout místa odkud,
bude v příštích dnech po obnoviní bojů
ostřelovat Izrael.
Čili to maximální podle mě,
ke kterému Izrael bude ochoten se nachat donutit
mezi návodní společnictví
předněstních spojensů,
tak budou lokální,
ani ne, příměří se to nazývá pauzou,
ale řeknime tomu lokální příměří.
To znamená, bude to příměří
od 2 km zóně, od hraničnou přechodu Rafa,
a bude třeba plakit 10 hodin.
To si dokážu představy,
opět nemluvíím zajívralsťou vládu,
ale to si dokážu představy,
že fotokíli asi je prostor,
kde Izrael nakonec by mohu ustoupit
svým západním spojensům,
kteří právě na tom tom
začne jí na Izrael tlačit.

Ale příměří jako takové,
na to, že aby to bylo trvalé příměří,
aby teby spončili boje na trvalo,
to bylo spončitelné.
Tozor s tou douškou,
že vůbec nedíme,
co s tím je to izraelský nepostláty,
udělá právě ta změňovaná kaluza
s rukovinem.
Protože pokud by v nějaké varianě
opravdu Izrael mohl získat
zpátky všechny rukovíní,
není vĕloučeno,
a vidíme, že Hamás s tím operuje,
není vĕloučeno,
že jednou z těch protivodnot
by mohlo by příměřit.
Vypadně jiné siločáry,
které souvisují s osodem Izraelský důpoví.
Další spekulaci,
nebo věci, o které se hodně spekuluje,
je počet obětí Izraelského
bombardování pásmagazy,
nebo obecně i té probíhající
pozemní operace. Hamás je oběňovan
z toho, že počty mrtvých
odcazuje.
Existují nějaké ověřitelné odhady,
nějaké číslo, na kterém by panovala
nějaká širší schoda?
Ne, myslím, že tohle je to je
profesní deformace.
Vaše i moje, je pozor, já to říkám
s usměrem, říkám to vlastně laskavě,
je to profesní deformace
nás novinářů,
kteří zajímá na pokupu
v Česku, a já jsem roky
v Česku, tak samozřejmě máme ten model,
že se v nějakou chvíle začneme ptat,
a kde je tiskový muvcí,
takový Hamás, vládne 15 let
jako de facto vláda Pásma Gadzi,
je to vláda, která nemá žádnou

společenskou kontrolu,
pozor má jistou legitimitu,
to je ale oddělná věc,
nemá žádnou zpětnou z dola,
vycházející společenskou kontrolu,
a navíc v tuhle chvíli má logický zájem
na tom prostě hrát svoj agendu,
ve kterém bude poburzovat,
pošplávat světové vníání
proti Izraelu.

Tím neříkám, že žádné oběti
zamírají palestinci,
a dalo se to čekat,
protože to, co se stalo 7. října,
když se zjistilo po parě hodinách,
že se balíme o masakry stove kliní,
ta lidina odpověď s Izraelským dějem
možná, přípustná,
pro zachování státu Izrael,
tak je válka.

Nebyla představitelná varianta,
že Izrael bude to bude dělat na lety,
ze vzduchu, nebo bude rozhazovat letáky
na gazov a bude říkat,
vy jste zvířata, ale my jsme na delko rysi,
že to prostě na blízku ně chodně nefůje.

Čelo je evidentní,
že umírá hodně palestinci lidí,
umírá i hodně civilistů, je to nepochybné.

Civilisté v gaze umírají proto,
že na jich obzoru 15 let
zjistuje kvazi vláda islamistů,
která se 7. října rozhodla,
ukončí předstírání,
že je vládou a stáčí revoluční
islamistickou stupinou,
která zabije co nejvíce Izraloců.

Tohle je rovnice,
kdy jste aritmetiky vypusti,
a která neznamená snižování útrpečný civilistů v gaze,
ale ten kontext i zásadí palestinci lidí
umírají v důsledku útoku 7. října.

A ještě jedno věc musím říci.
Izraelská armáda není armádou profesionální.

Je to armáda, která koromě té profesionální složky,
má složku braneckou a má složku rezervistickou.
Je to armáda, ve které složí voliči všech stran,
ve které složí voliči radikální pravice, centristé i radikální levice.
Kdyby v Izraelské armádě existoval plán,
jak úmyslně zabít palestýnské civilisty,
tak bychom byhem pár dnů čelili obrovskému skandálu,
kdyby byl rozvrat Izraelské armády,
protože právě levitově humanisticky, idealisticky orientovaní záložáci, branci,
by v takové armádě odmítli složit.
Čímž opovídám na některé implicitní dotazy,
jestli náhodou Izrael, tohle nedělá úmyslně, aby zadovc nejvíce Arabu.
Udme se ještě podívat notu pozimní operace Izraelské armády.
Jak pokračuje a jaké má hlavní cíle výšetřeba něco o té strategii,
kterou Izraelská armáda zvolila?
Tohle je zajímavé Izraelská oficiální místo.
V prvních dnech, potom útoku 7. října,
začala používat jako slogan, jako vojenský cíl té operace,
zničení nebyl konce svržení Hamásu.
A samozřejmě, že je zajímavé sledovat,
jestli pretoricky formulačně u tohoto cílezu stáléjší.
A zatím to vypadá, že ano, i když tam jsou nídné nejance,
třeba, že někdo řekne, že Hamás bude tak zničen,
aby už nebyl hrozbou pro Izrael, což nemusí znamenat svržení Hamásu,
ale plus minus ten válečný cíl slyšíme pořád.
A je to zajímavé, protože ten válečný cíl,
pokud byl takto formulován, tak je nesměrný ambiciozní.
Je nesměrný ambiciozní, protože by opravdu znamenal
nejenom orážku o zbrojemců Hamásu, zničení tunelu,
ale znamenal byl opravdu sesazení vlády Hamásu,
té kvazy vlády, která 15 let, 18 let vládla gazet.
Tohle bude velice zajímavé, jestli to dějenom reatorika,
vyvolaná sedmým řinem,
a nebo jestli nakonec Izrael umyslně,
po případě jako zajatec vlastní reatoriky,
pojde v kolei tohoto cíle, který je opravdu mimořádně ambiciozní.
Navíc se tedy objevuje potom velká otázka, kdo by vládu gazet po Hamásu,
protože ta může nastat velice paradokstní situace,
kdy Izrael porazí Hamás, vytlačí ho,
ale tím skupěčný výtězen bude Mahmoud Abás a palestinská autonomie,
která se vrátí do gazi, ale zároveň si to nechá od mezinárodního společenství
a hlavně od Izraele zaplati územím na západním drehu.
Tedy případnou vyhranou válku proti Hamásu by Izrael fakticky a paradokstně
mohou v takovém případě završit stažením z velkých částí západního drehu,

což by v Izraelu vyvolalo obrovskou to, co vynul u části společnosti
a obrovský vytropolitický otřes.
Čili tohle je neskutečně ambiciozní cíl válečný.
A z toho, co víme, těch pár dnů,
tak ale ještě stále není vyloučeno,
že nebude sněžovat tomto cíli,
protože to, co vidíme teď, jsou intenzivní boje,
ale boje, které jsou lokalizovány do severního cípu Pásmagazy,
do gazasity, které už je zasaženo postupnými izraelskými vojsky,
ale stále se nebavíme o tom, že by byl Hamás svržen a stále,
například nebyly naplno otevřeny invazní krasy i z dalších sněrů.
Izral má kapacitiv na to, aby provedl invazy ze všech sněrů,
aby totálně izoloval Pásmagazy a postupoval do jeho nitra,
ale za kým to nevidíme a za kým vlastně proto,
je tak velice zajímavé sledovat i retorický,
jak izraelský politici definují ten válečný cíl,
který okud vyplatil, tak byl mimořádně ambiciozní
a vlastně i mimořádně prekerí pro Israel za pár měsíců nebo let.
Je na čase to zase trochu rozjet?
Svůj vysněný vůst najdete na v2tvfs.czkc.cz,
kde jsou pro vás připraveny stovky vozu na operativní lezink a uvěr?
Volkswagen Financial Services
I když se teď veškrát pozornat,
řeklabych světových médií věnuje právě Pásmagazy,
tak je tady ešte druhé, také velmi sporné území a to je západní brzech,
v úterí ráno se v medích objevli informace,
že osadníci ze západního brzechu napadli jednu z arabských vesnic.
Vlastně tohleto číst, jak si tohleto vysvětlí dve chvíli,
kdy vlastně Israel bojuje na jiné frontě,
že se vlastně takové věci na západní brzechu dějí?
Západní brzech, to co tam dějete, je mimořádná série událostní,
které jsou ale přebyty událostny na jihu,
které jsou přebyty možná událostny na svední frontě,
na tým, na tům zpící libanovské frontě,
které jsou možná překryty těmi pochmurnými diplomatickými hrami,
které už mají geopolitickým karakter,
to znamená Rusko, Amerika, Jírán, Čína.
Ta krize okolo útoku Hamásu 7. října na Israel,
tak vyvolala obrovské tektonické dotřesi,
které jsou teď hlavní agendou světové diplomaci.
Říkám to, protože západní brzech zůstává vlastně teď,
a je to ukázka toho, jak ten konflikty je nyní dramatický,
ale upozadena. Kdyby v normálních dobách se na západní brzechu dělo,
to si tam děláte, tak by to bylo pro mě téma na někonik reportáři.

Ale se to chvíli vlastně i moje pozornou, většinou novináři,
je samozřejmě současná na ta daleko větší, dramatičtější bojště.

Na západní brzechu je extrémně nebezpečná situace.

To je to, protože na západní brzechu žije ve více než 150 městech
a vesnicích zhruba půl milionů izraelských osadníků.

Jejich vesnice a města nejsou oddělená od palestinců,
často sofistikovanou barierou.

Je evidentní, že militantní palestinské skupiny,

které operují v náblusu v džánym v Tulkármu a v dalších palestinských městech,
si berou velkou inspiraci z událostí sedmého října.

A je evidentní, že osadníci na západní brzechu se obávají něčeho podobného,
tedy, že někdo z palestinských militantních skupin se pokusí zopakovat sedmý říjen
zautočit na izraelskou osadu, zmasakrovat tam i obyvatelé.

Nervozita na straně izraelského osadníku, napětí, demonstrace
a neustále strážky s izraelskou armádou na straně palestinského.

A samozřejmě i strážky mezi izraelskými osadníky a palestinského.

Je to mimořádně extrémní situace, která, jak říkám, je umocněna geografím,
protože na rozdíl od Gazy tam není jasná oplotní náhradnice, na západním brzechu není žádná
hradnice.

Na západním brzechu jsou stovky drobných hranic, stovky zón konfliktů, stovky zón dotyku,
kde palestinci a izraelské spou sásidí a ačkoliv i tam jsou chvíle civilní každodennosti,
tak tam jsou i momenty extrémní emocí, pravidelné izraelské razie, palestinské demonstrace,
strážky mezi izraelskými osadníky a palestinci a tak dále a tak dále.

A to všechno se odehrává za humný Jeruzalém a ten Avivu.

To tomu dává ještě dalším nebezpečnost, protože Gaz je daleko, relativně daleko,
ale západní brzech je 15 km od Avivu.

Kdyby na západním brzechu něco vzplálo a Hamás první den po sedmém říjnu tomu vyzýval,
tak se bavíme o dalším, mimořádně nebezpečném, promptě, která se před Izraelem otevřela.

Ale jak říkám, je to zatím té latentní nebo sporadické, ale i tak velice vypětá.

David Borek z Právo děj české televize v Izraeli. Díky.

Latění.

A to je ze střední epizody podcastu 559 všechno.

Pokud pro nás máte nějaký komentář nebo námět na další epizodu, napište nám na adresu za minutu
6 zavináč sez.com.

Sme také na sociálních sítích X a Instagram.

To byla Barbara Sochorová, těším se příště.